

O Ginczance

Od organizatorów:

19 kwietnia obchodziliśmy 77. rocznicę wybuchu powstania w getcie warszawskim. To moment, w którym warto przypomnieć o tym, ile kultura polska zawdzięcza twórcom żydowskim, którzy zginęli w Holokauście.

Opowiemy Wam tym razem o Zuzannie Ginczance, poetce, którą przed wojną nazywano „Tuwimem w spódnicy”, ale także „Gwiazdą Syjonu” czy „Żydowską gazelą” ze względu na egzotyczną urodę. Klisza „Pięknej Żydówki” wyrządziła jej zresztą sporo krzywdy, a za semicki wygląd zapłaciła życiem... Naprawdę nazywała się Zuzanna Gincburg. Urodziła się i mieszkała w Równem. Wychowywali ją dziadkowie. Chciała innego życia. Wyjechała do Warszawy, studiowała, chodziła do kawiarni, poznawała poetów i pisarza. Wydała tom wierszy „O centaurach” (1936), a potem wybuchła wojna. Zginęła, mając zaledwie 27 lat, po tygodniach, miesiącach, latach ukrywania się we Lwowie i Krakowie. Niewiele już brakowało do końca wojny, kończył się 1944 rok...

Przy okazji przypomnimy też o pisarkach i poetkach z łódzkiego getta.

Opowiemy także o tym, na czym polega idea i sens pisania artykułów do czasopism literackich, na przykładzie „Arterii” i „Tygla kultury” oraz jak to robić skutecznie, sensownie i z sukcesem. .

Tradycyjnie zaprezentujemy też kilka wierszy.